

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 181/02-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. novembra 2002 predbežne prerokoval sťažnosť J. K., bytom L., ktorou namietal zbytočné prietahy v konaní vedenom na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 3 C 578/97, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. K. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. septembra 2002 doručená sťažnosť J. K., bytom L. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal „úmyselné a cielené prietahy“ v konaní vedenom na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 3 C 578/97.

Sťažovateľ uviedol, že sa 9. septembra 1997 na Okresnom súde Kežmarok žalobou na ochranu osobnosti domáhal ochrany svojich práv. Okresný súd Kežmarok vykonal do augusta 1998 dve pojednávania. Rozsudkom sp. zn. 3 C 578/97 z 8. apríla 1999 žalobu zamietol. Sťažovateľ napadol 3. júna 1999 uvedené rozhodnutie odvolaním. Okresný súd

Kežmarok spôsobil priet'ahy aj v konaní odvolacieho súdu, pretože mu nezaslal kompletný dôkazový materiál vo veci (videozáznam) s odôvodnením, že „sa stratil“. Uvedený dôkazný prostriedok bol odvolaciemu súdu doručený až v priebehu roku 2000. Predseda Okresného súdu Kežmarok po tom, čo odvolací súd zrušil rozsudok Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 3 C 578/97 z 8. apríla 1999 a vrátil mu vec na ďalšie konanie, pridelil tento prípad inému sudcovi, ktorý však „v priet'ahoch ďalej pokračuje“.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 a § 50 ods. 1 písm. a) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

K sťažnosti nebolo pripojené splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnika na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ v sťažnosti neoznačil, porušenie ktorých konkrétnych základných práv alebo slobôd zaručených v Ústave Slovenskej republiky alebo v kvalifikovanej medzinárodnej zmluve namieta. Sťažnosť neobsahovala ani návrh rozhodnutia (petit), vymedzený presne, určito a zrozumiteľne, teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre výrok rozhodnutia ústavného súdu (II. ÚS 37/02, III. ÚS 78/02).

Ústavný súd listom z 25. októbra 2002 upozornil sťažovateľa na náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, ako aj na skutočnosť, že jeho sťažnosť tieto zákonom predpísané náležitosti nespĺňa. Vyzval ho, aby v lehote 14 dní od doručenia výzvy tieto nedostatky odstránil a pripojil k sťažnosti splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnika na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, pokiaľ sťažnosť nemá byť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ aj napriek tomu, že vyššie uvedený list ústavného súdu adresovaný mu do vlastných rúk prevzal (podľa poštovej doručenky 28. októbra 2002), na výzvu ústavného súdu nereagoval a v súdom stanovenej lehote nedostatky sťažnosti neodstránil. Neurobil tak ani do dňa predbežného prerokovania sťažnosti ústavným súdom.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 a § 50 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ aj napriek výzve ústavného súdu z 25. októbra 2002 nedostatky svojej sťažnosti do dnešného dňa neodstránil (nepredložil ani splnomocnenie na svoje zastupovanie pred ústavným súdom udelené advokátovi alebo komerčnému právnikovi), hoci bol na možnosť odmietnutia sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde upozornený.

Z vyššie uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. novembra 2002